

U Z N E S E N I E

Najvyšší soud Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 13. septembra 2011 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duřu v trestnej veci proti obvinenému **M. N.**, pre prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1 Tr. zák., o návrhu obvineného na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por., takto

r o z h o d o l :

I. Trestná vec obvineného **M. N.** vedená na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 3Tos/65/2011 sa tomuto súdu **n e o d n í m a .**

II. Trestná vec obvineného **M. N.** vedená na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 28T/122/2010 sa tomuto súdu **n e o d n í m a .**

O d ô v o d n e n i e

Trestným rozkazom Okresného súdu Žilina z 3. septembra 2011, č. k. 28T/122/2010-144 bol obvinený uznaný vinným z prečinu ohovárania podľa § 373 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa X. na pošte v K. N. M. podal list, ktorý adresoval Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, priamo k rukám ministra vnútra JUDr. R. K., Pribinova č. 2, Bratislava, ako aj na Úrad vlády Slovenskej republiky k rukám predsedu vlády JUDr. R. F., Námestie slobody č. 1, Bratislava, v ktorom opísal Mgr. R. L. z K. nad K., okr. Č. – prokurátora Okresnej prokuratúry v Čadci, v ktorom ho označil za „skorumpovaného pracovníka Okresnej prokuratúry v Čadci“, ktorý na základe svojho postavenia zneužíva políciu vo svoj prospech a obohacuje sa tým, označuje ho za „veľkého Bossa, s ktorým je polícia spriahnutá a ktorému robí protislužby“, ďalej ho označil za „zlodeja“, ktorý z jeho bytu ukradol kočík, autosedačku a detské veci v hodnote presahujúcej 20.000, Sk, pričom tieto tvrdenia o Mgr. R. L. sa

nezakladajú na pravde.

Za to bol odsúdený podľa § 373 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. s prihliadnutím na § 353 ods. 2 Tr. por. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pričom podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba vo výmere 1 rok.

Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu podal obvinený odpor (21. decembra 2010 do zápisnice), ktorý bližšie odôvodnil samostatným podaním z 22. decembra 2010 pod názvom „Odvolanie, odpor proti trestnému rozkazu SR pod značkou 28T122/2010-144, ktorý vydala samosudkyňa OS v Žiline, JUDr. E. B., dňa 03. 09. 2010 a mne bol doručený dňa 21. 12. 2010.“. V tomto podaní uviedol (aj) nasledovné:

„A v poslednom rade som taktiež namietal na zaujatosť súdov a sudcov v Žilinskom kraji, nakoľko sa s pánom Mgr. R. L. osobne dobre poznáte, či už Vy, ako aj vaši kolegovia. Čo vrhá zlé svetlo, podozrenie, že pôjde o nezákonné konanie z vašej strany...

Nakoľko samosudca musí konať nestranné a vypočuť a vydokazovať obe strany a nie trepať do hlúpa, len podvodné L. výroky. Súd musí konať podľa zákona nestranné a nie podvodne na objednávku, čo je vo vašom prípade. A preto žiadam o nezávislé a nestranné konanie v Bratislave. Lebo podľa ustanovenia § 15a ods. 1 OSP, mám ako účastník tohto konania na toto všetko zo zákona nárok.

Preto z dôvodu podľa § 14a ods. 1 si chcem uplatniť námietku zaujatosti voči sudcovi a sudcom z OS v Žiline, ako aj celého Žilinského kraja a KS, ktorý majú vec prejednať a rozhodnúť. Nakoľko OS v Žiline, súdom v Žilinskom kraji nedôverujem a podal som už na niektorých sudcov aj trestné oznámenia, prípadne požiadal o disciplinárne konania. Nakoľko na týchto súdoch sa porušujú dobré mravy, právomoci verejného činiteľa, zasahuje sa do ochrany osobnosti, falšujú sa spisy alebo sa strácajú, koná sa podvodne na objednávku pre dobrého známeho, krivo bezdôkazne sa obviňuje, len na základe domnienok, nie riadnych dôkazov, zasahujú do nezávislosti v spravodlivom konaní a iných vecí...“

Na základe tohto podania potom konajúca samosudkyňa Okresného súdu Žilina vydala (nadbytočne) uznesenie zo 04. februára 2011, č.k. 28T/122/2010 – 161, ktorým sa podľa § 32 ods. 3 Tr. por. nevyklúčila z vykonávania úkonov trestného konania v predmetnej trestnej veci. Svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že nemá žiadny vzťah k osobe obvineného, poškodeného ani k prejednávanej veci.

Obvinený M. N. následne podal proti tomuto uzneseniu sťažnosť (doručenú okresnému súdu 21. júna 2011), v ktorej opätovne namietal zaujatosť všetkých sudcov v Žilinskom kraji a to z dôvodu, že konanie je zmanipulované na objednávku prokurátora Okresnej prokuratúry v Čadci Mgr. R. L.. Vyslovil v nej aj názor, že sama samosudkyňa nemohla rozhodovať, či je vylúčená z konania, ale vec mala byť pridelená počítačom a nie (ako sám tvrdí) na objednávku. V závere uviedol, že všetci sudcovia a pracovníci súdov v Žiline majú priateľské vzťahy s menovaným prokurátorom.

Predmetná trestná vec (sťažnosť obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Žilina zo 04. februára 2011, č.k. 28T/122/2010 – 161) bola po predložení Krajskému súdu v Žiline pridelená na vybavenie do senátu 3Tos.

Dňa 16. augusta 2011 predložil Krajský súd v Žiline Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky príslušný spisový materiál na rozhodnutie o námietke obvineného voči všetkým sudcom Krajského súdu v Žiline, ktorú možno považovať za návrh na odňatie veci, ktorého súčasťou sú aj písomné vyjadrenia sudcov dotknutého okresného a krajského súdu k ich (potenciálnej) zaujatosti v predmetnej trestnej veci. Z vyjadrení sudcov pritom vyplýva, že tí obvineného ako aj poškodeného nepoznajú a vo veci sa necítia byť zaujatí (č. l. 165 – 167, č.l. 182 – 188). Len z vyjadrenia sudkyne okresného súdu JUDr. G. P. vyplýva, že Mgr. R. L. pozná, avšak vo veci sa necíti byť zaujatá. A z vyjadrenia sudkyne príslušného krajského súdu Mgr. K. H. vyplýva, že sa cíti byť zaujatá, a to z dôvodu, že obvinený v inej veci vedenej na krajskom súde ju ohováral z nezákonného rozhodnutia takým spôsobom, že zasiahol do jej sudcovskej cti.

V súlade s existujúcou súdnou praxou Najvyšší súd Slovenskej republiky posúdil námietku zaujatosti vznesenú obvineným proti všetkým sudcom Žilinského kraja ako návrh na delegáciu podľa § 23 ods. 1 Tr. por.

Z **dôležitých dôvodov** môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený (§ 23 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd najbližšie spoločne nadriadený preskúmal podaný návrh ako aj príslušný spisový materiál a dospel k záveru, že nie je daný dôvod na odňatie predmetnej trestnej veci Okresnému súdu Žilina a Krajskému súdu v Žiline a jej prikázanie inému súdu (resp. iným súdom) toho istého druhu a stupňa.

„Dôležitými dôvodmi“ v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 Tr. por., ktoré zákon bližšie nedefinuje, sú predovšetkým okolnosti, ktoré zabezpečujú zistenie skutkového stavu veci, výchovné pôsobenie trestného konania na páchatel'a i na ostatných občanov a čo najrýchlejšie prejednanie veci.

Medzi dôvody svedčiace pre odňatie veci príslušnému súdu patrí tiež požiadavka zabezpečenia objektivity súdneho konania a spravodlivého rozhodnutia v prípadoch, kedy sú **vylúčení všetci sudcovia príslušného súdu**.

Pri úvahách, či sú v konkrétnom prípade dané dôležité dôvody na odňatie a prikázanie veci, treba hodnotiť všetky okolnosti odôvodňujúce takýto postup vo vzájomnej súvislosti a pri posudzovaní ich opodstatnenosti a závažnosti treba prihliadať aj na význam zákonných ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov.

Pre zákonnú zmenu príslušnosti súdu, t.j. pre výrok, ktorým sa mu konkrétna vec odníma a prikazuje sa inému súdu toho istého druhu a stupňa, musia byť teda splnené tak závažné „dôležité dôvody“, ktoré sú porovnateľné s významom ústavného princípu neodňateľnosti veci zákonnému sudcovi.

V danom prípade však takéto dôvody obvinený vo svojom návrhu na odňatie a prikázanie veci neuviedol a nevyplývajú ani z obsahu trestného spisu.

Obvinený M. N. neuviedol ani voči jednému sudcovi (či už okresného alebo krajského súdu) žiadne **konkrétne skutočnosti**, ktoré by boli spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného rozhodovania v danej veci. Skutočnosť, že ide o prokurátora pôsobiaceho v Žilinskom kraji nemôže byť sama osebe dôvodom pre ich vylúčenie z vykonávania úkonov trestného konania podľa § 31 ods. 1 Tr. por. a nemôže teda ani odôvodňovať postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. Navyše i z písomných vyjadrení týchto sudcov vyplýva, že sa necítia byť v danej veci zaujatí (okrem vyššie menovanej sudkyne krajského súdu).

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní spisového materiálu zhromaždeného v doterajšom konaní teda dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por., nakoľko nie je daný žiadny dôležitý dôvod predpokladaný týmto zákonným ustanovením, v dôsledku ktorého by mohlo byť ohrozené nestranné a zákonné prejednanie uvedenej trestnej veci, a preto trestnú vec obvineného M. N. Okresnému súdu Žilina a Krajskému súdu v Žiline neodňal (rozhodnutie sa týka oboch súdov, nakoľko samosudkyňa okresného súdu nepredložila vec hneď na rozhodnutie podľa § 23 ods. 1 Tr. por. najvyššiemu súdu, ale najprv rozhodla uznesením podľa § 32 ods. 3 Tr. por., a tak po podaní sťažnosti obvineným sa vec dostala aj na krajský súd).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 13. septembra 2011

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková